

1 Guð, ger meg til eitt lítið ljós

Guð, ger meg til eitt lítið ljós
um lívsins stutta skeið;
sum hjálpir teim á rætta kós,
ið viltust burt av leið.

2. Guð, ger meg til eitt blomstur blítt,
sum brosar øllum mót,
sum tekur bæði kalt og lýtt
við tol á síni rót.

3. Guð, ger meg til eitt signað lag,
sum lívgar hug og sál,
sum birtir sól og summardag
og doyvir storm og bál.

4. Guð, ger meg til ein sterkan stav
at styðja veikar væl,
hjálp, at tað ljós, sum tú mær gav,
eg nýti, sum eg skal.

5. Guð, ger mær lyndi reint og ljóst
við halgum sálmalag
at bera troyst í stúrin bróst
og gera syrgin glað.

2 Guð, tú ið tendraði mána og sól

Guð, tú ið tendraði mána og sól,
gav øllum livandi anda,
og var í vanda vár verja og skjól,
bjargaði okkum úr vanda.

Signa tú verkið, vit gera í dag,
gev okkum gleði og lær okkum tað:
Sterk móti syndum at standa.

2. Signa várt eyga, at bara tað sær
tað, ið er gott og kann menna.
At tú ert altíð í neyðini nær,
lat okkum føla og kenna.
Legg okkum góðsku í hjarta og sál,
leið okkum, Harri, hvar gøtan er hál,
og har, ið áirnar renna.

3. Dagarnir koma og líða so brátt,
lær okkum tíman at nýta,
so at vit vinna við ævinnar gátt
skrúðið hitt skínandi hvíta.
Signa tú dagin og náttina við,
og ver tú altíð við okkara lið.
Lat okkum trygt á teg líta.

3 Hvørjaferð eg síggi stjørnurnar

*Hvørja ferð, eg síggi stjørnurnar,
hugsi eg um hann, sum skapti tær.
Hann hevur so nógv at hugsa um,
men hann gloymir aldri meg.*

1. Hann, sum skapti sól og mána,
allar stjørnurnar,
tonk, at hann kann hugsa um
eitt lítið menniskja sum meg.

*Hvørja ferð, eg síggi stjørnurnar,
hugsi eg um hann, sum skapti tær.
Hann hevur so nógv at hugsa um,
men hann gloymir aldri meg.*

2. Fylt av gleði eg jú eri,
tí hann elskar meg.
Gud í Himli hevur sagt,
at hann skal aldri gloyma meg.

4 Nú hvítna tindar fjøllum á

Nú hvítna tindar fjøllum á,
og gulnar gras í dali,
hitt síðsta tjaldrið landi frá
fleyg burt við túsundtali.

2. Tað fuglaberg, sum fyrr var bygt,
tað er nú tóm og oyðið,
har ikki sæst eitt fuglakykt,
ei heldur meir á heiði.

3. Har sátur stóðu fram við á,
er alt nú snøgt og nakið,
og epli, røtur, hvørt eitt strá
er komið undir takið.

4. Har summargrøna velta var,
bert slökkastrúgvur spjaddir,
á bø er komið lamb og ær,
tí kalt er millum hæddir.

5. Takk fyri ávøkst, Guð, tú gav
av bø og av fjalli,
og alt, sum ført varð yvir hav,
og tað, sum er í hjalli.

6. Takk fyri hetta árið við
og alt á sjógv og landi.
Tú yvir vaksin lýs tín frið

og hvønn ein pilt á sandi!

7. Tey renna skjótt tey stuttu ár,
til heim tú manst mær boða;
og eftir vetur kemur vár
við sól og fjallaroða.

8. Og eina ferð vit fáa boð,
tá síðstu ferð vit anda.
Úr heimum vit fara so,
há tær um ævir standa.

5 Eg vil vera ein viti A-dur

1 Eg vil vera ein viti,
eg vil spreidda ljós.
Eg vil vera ein viti
há øðrum at seta út kós.
Jesus livir, og hann er mín,
hann vegin vísir, meg kallar sín.
Eg vil spreidda út ljósið hvønn dag
og æra frelsara mín.

*Frelsari mín - eg sum títt barn
vil tær tæna og æra teg.*

Sum tíni børn

vilja vit her

saman dýrdargera títt navn.

Eg vil vera ein viti ...

6 Tá Harrin er mín hirði

Tá Harrin er mín hirði
Hann leiða vil mín veg.
Eg óttist ikki vandan,
tí hirðin leiðir meg.

Í dag, hvønn dag
við Honum fylgist eg.
Í dag, hvønn dag
tí hirðin leiðir meg.

7 I go to the Rock

I go to the rock of my salvation
I go to the stone that the builders
rejected
I run to the mountain
And the mountain he stands by me
When the Earth all around me is
sinking sand
On Christ the solid rock I stand
When I need a shelter I go to the rock